

Arrest

nr. 243 705 van 5 november 2020
in de zaak RvV X / VK

In zake: 1. X
                      2. X
                      handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke
                      vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VERENIGDE KAMERS VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de eerste en tweede verzoekende partijen en hun advocaten M. DOUTREPONT en P. DELGRANGE die tevens derde, vierde en vijfde verzoekende partijen vertegenwoordigen en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de El Salvadoraanse nationaliteit te hebben, dienen op 10 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 11 december 2019 worden verzoekers afzonderlijk gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

1.3. Op 14 april 2020 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, die worden betekend op 15 april 2020.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Ten aanzien van B. D. M. J.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Salvador in het gelijknamige departement. U bent gehuwd met J. A. M. A. (DVZ X; CGVS 19/15649) en heeft drie kinderen, J. T., A.I A. en E. A. M. B. (DVZ X). U en uw echtgenoot deden universitaire studies en werkten op universitair niveau in grote bedrijven. Jullie woonden de tien tot vijftien jaar voor uw vertrek naar België in een beschermde residentiële wijk in de Urbanizacion Jardines de Cuscatlan, in Ciudad Merliot in het departement La Libertad. Het huis waar jullie woonden was voor de helft eigendom van uw vader en voor de helft uw eigendom maar in 2016 schonk uw vader u zijn deel zodat het hele huis van u was. Uw broer J. A. S. B., woonde op een appartement op de eerste verdieping van uw huis.

Uw vader, A. A. B. R. alias "Coronel Bercián", uw broer J. A. S. B. en uw halfbroer M. A. B. M. alias "El Barney" waren actief in de internationale drughandel en andere criminele activiteiten. Uw halfbroer, "El Barney", is ook een belangrijk leider van de MS 13 (Mara Salvatrucha) en is ook gezocht in de Verenigde Staten. Hij is reeds enige jaren voortvluchtig. Zij werden allen reeds in het verleden gearresteerd maar konden door hun grote invloed veroordelingen vermijden.

Uw broer J. A. S. B. en uw vader A. A. B. R. werden op 29 april 2018 opnieuw gearresteerd omwille van hun betrokkenheid bij de drughandel. Uw vader kon in juli 2018 vrijkomen onder voorwaarden en uw broer wou dit ook bekomen. Hij contacteerde u daarom in december 2018 om de verkoopakte van uw huis te bekomen en hij vroeg eveneens of u een blanco blad wou ondertekenen. Om vervroegd vrij te komen moest hij namelijk familiebanden aantonen, alsook dat hij een huis had om in te wonen. U weigerde dit waarop uw broer u meermaals contacteerde vanuit de gevangenis om u onder druk te zetten. U bleef echter weigeren.

Op 2 maart 2019, overleed uw vader. De vrouw waar uw vader mee samenleefde had u voorheen reeds gecontacteerd met de boodschap dat uw vader ernstig ziek was en dat u op bezoek moest gaan. U deed dit echter niet en vernam vervolgens van de zussen van uw vader, die zich in de Verenigde Staten bevinden, dat hij een hartinfarct had gekregen. Daarop begaf u zich wel naar het ziekenhuis, maar toen u er aankwam, was uw vader reeds overleden. De volgende dag vond er een wake plaats voor uw vader waar u ook heen ging. Op de terugweg werd u echter benaderd door twee gewapende mannen. Ze vernoemden uw andere broer, M. A. B. M. "El Barney". De bendeleden verzochten u uw huis te ontruimen, aangezien Barney vond dat het toebehoorde aan hem. Ze zeiden ook dat ze jullie in het oog gingen houden en als u zou weigeren u voor de gevolgen zou instaan.

U besloot hierop het land te verlaten en op 6 maart 2019 kocht u de tickets naar België voor u, uw echtgenoot en uw kinderen. U verliet samen met uw echtgenoot en uw drie kinderen El Salvador op 1 april 2019 en kwam de volgende dag in België aan. Op 10 april 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Na jullie vertrek bleef uw moeder in het huis wonen. Ze vertelde u dat er bij de bewaker in uw kolonie enkele mannen waren langsgesproken die naar u vroegen. Uw moeder antwoordde dan steeds dat ze niet wist waar u was.

U vreest dat uw hele gezin zal gedood worden door de mannen van uw broer, "El Barney", zodat hij uw huis zou erven. U vreest ook dat uw broer J.A. contact zal opnemen met "El Barney" en alle info zal doorspelen aan hem over uw huidige verblijfplaats.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; het Salvadoraans paspoort van uw echtgenoot; de Salvadoraanse paspoorten van uw drie kinderen; de loonbrief van uw echtgenoot; krantenartikels over uw vader en uw broers; de akte van uw huis; de notariële documenten met betrekking tot uw huis; uw geboorteakte; een bewijs van goed gedrag en zeden in uw naam; uw diploma's en certificaten van opleidingen die u volgde; de geboorteakte van uw nicht; de overlijdensakte van de vader van uw nicht; inschrijvingsbewijzen van uw kinderen voor hun school.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten doordat uw halfbroer, "El Barney", u zou willen vermoorden om uw huis te verwerven en doordat u vreest dat uw andere broer, J.A., hem zou helpen. Dit probleem heeft echter geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend. Bovendien bestaan er evenmin ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Immers kan er geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

Vooraleer in te gaan op de kern van de door u naar voren geschoven asielmotieven, namelijk uw vrees ten opzichte van uw halfbroer "El Barney", dient vermeld te worden dat u in eerste instantie al niet bij machte bent het door u gesuggereerde verband aan te tonen tussen de gevangenschap van uw broer J.A. en uw problemen met uw halfbroer "El Barney".

Zo is het allerminst aannemelijk dat u door uw familie verantwoordelijk zou worden gehouden voor de weigering van de rechtbank om uw broer, J.A., in vrijheid te stellen. U stelt in dat verband dat u de verkoopsaktes van uw woning alsmede een door u ondertekend blanco blad diende te overhandigen aan uw familie om te bewijzen dat uw broer familiebanden had en bij u terecht kon om daar te wonen. U verwijst ten bewijze daarvan naar het door u neergelegde artikel waarin zou staan dat uw broer niet in vrijheid werd gesteld omdat hij geen familiebanden had (zie CGVS, p. 18-19; stuk 3.5: Niegan libertad para hermano de "El Barney"). Men kan zich hierbij de vraag stellen waarom het überhaupt nodig zou zijn een verkoopsakte neer te leggen om aan te tonen dat uw broer familie van u is en zoals voorheen bij u zou kunnen wonen. In het neergelegde artikel staat bovendien vermeld dat de invrijheidstelling werd geweigerd omwille van onvoldoend aangetoonde familiale en arbeidsgerelateerde banden om **te garanderen dat de verdachte zich in vrijheid aan het proces zou onderwerpen**. De hoofdbekommernis ligt daar dus niet in de eerste plaats op het hebben van werk of een woonplaats maar in de kans dat uw broer zich, net als zijn halfbroer "El Barney", aan het gerecht zou onttrekken en zou onderduiken. Het onderscheid met uw vader is te zoeken in het feit dat zijn gezondheidstoestand dermate slecht was dat niet hoefde gevreesd te worden dat hij zich aan het gerecht zou onttrekken, zoals in hetzelfde artikel wordt vermeld en zoals door zijn overlijden korte tijd later werd bevestigd. Dit indachtig is het niet aannemelijk dat uw familie, die blijkens uw verklaringen en de door u neergelegde krantenartikels een ruime ervaring heeft met het gerecht en de beïnvloeding van het gerechtelijk apparaat, zou denken dat u door het bevestigen van de familiebanden en van het bestaan van een onderdak, de beslissing van de rechtbank zou kunnen beïnvloeden of, sterker nog, dat dit doorslaggevend zou zijn voor de rechtbank om de invrijheidsstelling te weigeren.

Het ongeloofwaardige karakter van uw verhaal wordt bevestigd door de vaststelling dat u en uw echtgenoot tegenstrijdige verklaringen afleggen in verband met de pogingen van uw familie om uw hulp te krijgen voor de invrijheidsstelling van uw broer. U stelt dat uw vader u opbelde op 5 december 2018 met de vraag uw broer te helpen (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd.11.12.2019, p.18-19). U weigerde dit echter en vervolgens belden uw vader, zijn vriendin O. en uw broer J.A. u gedurende twee weken dagelijks op met dezelfde vraag om hulp (zie CGVS, p.19). Uiteindelijk lieten ze het daarbij en een tijdje later las u in de krant dat J.A. niet vervroegd kon vrijkomen doordat hij geen familiebanden kon aanduiden (zie CGVS, p.19). Na die twee weken heeft u niets meer van hen vernomen (zie CGVS, p.20). Uw echtgenoot legt in dit verband echter tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt hij dat het niet uw vader was die u eerst opbelde, maar O. (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd.11.12.2019, 1915649, p.11). Tevens stelt uw echtgenoot dat jullie in januari vernamen dat ze de voorwaardelijke vrijheid aan uw broer hadden geweigerd en dat uw familieleden u daarna pas begonnen te bellen (zie CGVS, 1915649, p.12). Gezien deze gebeurtenissen toch een ernstige impact zouden hebben gehad op de familie mag worden verwacht dat u en uw echtgenoot er eenduidige verklaringen zouden kunnen over afleggen. De geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen wordt hierdoor dan ook ernstig aangetast.

Overigens haalt u niet aan dat u concrete bedreigingen hebt ontvangen van uw familie omdat u weigerde uw broer te helpen. U stelt dat ze het u gewoon meermaals vroegen en doordat u ronduit neen zei, zijn ze gestopt (zie CGVS, p.19). Gevraagd naar de gevolgen van de weigering te tekenen, stelt uw echtgenoot enkel dat op dat moment de familiebanden verbroken werden en dat uw broer zei dat als u in de toekomst iets zou nodig hebben, hij u niet zou helpen (zie CGVS, 1915649, p.14). Dit kan echter bezwaarlijk als een bedreiging met ernstige schade omschreven worden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tevens is het vreemd dat u stelt uw broer niet te willen helpen omdat u geen bondgenoot wou zijn (zie CGVS, p.20). Nochtans woonde uw broer eerder ook al gedurende acht jaar bij u in (zie CGVS, p.10 en 21). U stelt dat u toen dacht dat hij zich met legale praktijken bezighield (zie CGVS, p.21). Dit is echter niet aannemelijk, gezien hij reeds was gearresteerd door zijn betrokkenheid bij de drugshandel en u daar van op de hoogte was (ibid.). Bovendien is het vreemd dat hij acht jaar in uw huis woonde, maar dat u amper contact met hem zou hebben (zie CGVS, p.10 en 15). Zeker gezien u zelf stelt dat hij regelmatig bij uw moeder op bezoek kwam toen u nog bij haar woonde en hij u altijd aanmaande om bij uw vader op bezoek te gaan (zie CGVS, p.25). Dit getuigt toch van enig contact.

Vervolgens stelt u dat u ook vreest dat uw broer J.A. contact zal opnemen met uw andere broer, "El Barney", en dat u denkt dat hij alle info zal kunnen doorspelen aan hem over uw verblijfplaats (zie CGVS, p.26). Dit is echter vreemd gezien u zelf stelt uw broer J.A. voor het laatst gesproken te hebben in december 2018 (zie CGVS, p.10). Dat hij dan op de hoogte zou zijn van uw huidige verblijfplaats is

vreemd en niet aannemelijk gezien u pas in maart besloot te vluchten en u toen reeds geen contact meer had met J.A. (zie CGVS, p.18).

Op basis van het bovenstaande wordt niet aannemelijk bevonden dat uw familie u verantwoordelijk zou houden voor het niet in vrijheid stellen van uw broer.

Daarnaast kan evenmin aannemelijk worden bevonden dat uw andere broer, M. A. - bijgenaamd "El Barney"- u en uw familie zal vermoorden omdat hij zich het huis wil toe-eigenen dat uw vader u in het verleden schonk en waar u met uw gezin, uw moeder, uw nicht en uw broer, J.A., woonde.

U stelt dat "El Barney" zich door u en uw hele gezin te doden, de volledige erfenis van uw vader wil toe-eigenen (zie CGVS, p.23). Het komt vooreerst merkwaardig over dat "El Barney" uw huis nu plots zou beschouwen als een erfenis van zijn vader, terwijl het huis reeds jaren in uw volle eigendom is en hij u nooit eerder kenbaar maakte dat hij een probleem zou hebben met het feit dat dit huis uw eigendom was. Het komt bovendien onwaarschijnlijk over dat El Barney zich zou bezighouden met het op onrechtmatige wijze toe-eigenen van uw eigendom zonder zelfs maar te proberen het van u te kopen. Uit de door u zelf neergelegde landeninformatie (stuk 3.2: M.A.B.M., Alias 'El Barney', última actualización octubre 10, 2016") waarvan een Engelstalige en geupdatete versie aan uw dossier werd toegevoegd (map landeninformatie: M.A.B.M., alias 'El Barney', last update March 9, 2020) blijkt het voor hem immers een grote zorg te zijn om de grote hoeveelheden geld uit zijn illegale operaties te witwassen door het aankopen van vastgoed en bedrijven. Hij is op die manier iemand geworden die, net als uw vader en dankzij de connecties van uw vader, de typische bendewereld oversteeg en toetrad tot een gesofisticeerder niveau van criminaliteit. Het is een raadsel waarom hij in het geval van uw huis dan plots alles uit de kast zou halen om het gratis te verwerven. Hoewel "El Barney" uw halfbroer is, J.A. is daarentegen uw volle broer, blijkt in het geheel niet uit uw verklaringen dat er onenigheid bestond tussen beide takken van de familie. Uit de hierboven aangehaalde landeninformatie blijkt eerder het tegenovergestelde. Ook zelf haalt u, behoudens de niet-aannemelijke beweringen betreffende de invrijheidsstelling van uw broer, J.A., geen geloofwaardige redenen aan waarom "El Barney" u kwaad zou toewensen. Evenmin kan u op geloofwaardige wijze duiden waarom "El Barney" dit huis nu wou hebben. U stelt dat hij het huis moest hebben voor zijn vrouw en kinderen, die nu in een andere wijk van Santa Tecla zouden wonen (zie CGVS, p. 20). In het licht van het bovenstaande vormt dit echter geen uitleg voor de wijze waarop hij het huis dan zou willen bekomen. Uw bewering dat "El Barney" nu een slachting binnen zijn eigen familie zou aanrichten, enkel om op illegale wijze een huis te verwerven, kan bij ontstentenis van geloofwaardige motieven dan ook niet overtuigen.

Het ongeloofwaardige karakter van uw relaas in dit verband wordt bevestigd door de volstrekt incoherente verklaringen die u hieromtrent aflegde.

In eerste instantie stelt u éénmalig benaderd te zijn door twee bendeleden toen jullie stopten voor een rood licht na de wake van uw vader. Zij zouden gezegd hebben dat, nu uw vader dood was, alles aan "El Barney" toebehoorde en dat jullie alles moesten ontruimen. Ze voegden toe dat ze u in het oog gingen houden en bedreigden jullie met de dood indien jullie de woning niet zouden ontruimen (zie CGVS, p.18, 22). Als er u later wordt gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar El Salvador stelt u echter dat "El Barney" u en uw hele gezin zal vermoorden om aanspraak te kunnen maken op de volledige erfenis van uw vader. U stelt dat hij u daarvoor zal doden maar ook uw kinderen en echtgenoot, om te verhinderen dat zij zouden kunnen erven van u. Zijn bedoeling zou zijn om zo de gehele erfenis voor hem te hebben (zie CGVS, p. 23). Met deze verklaring verruimt u dan ook het probleem van uw eigen huis, dat overigens in de strikte zin van het woord geen deel uitmaakt van de erfenis daar het al lang uw eigendom was, naar de hele erfenis van uw vader. Gevraagd over welke eigendommen of welke delen van de erfenis het dan gaat kan u echter enkel uw eigen huis duiden. U stelt geen idee te hebben van de rest van de eigendommen en in welke toestand deze zouden zijn. Ook als u, gezien uw stelling dat hij vindt dat alles nu aan hem toebehoort, gevraagd wordt of uw broer dan ook bendeleden afstuurde op andere mensen die in eigendommen van uw vader woonden of als u gevraagd wordt of ook anderen in dat verband bedreigd werden moet u het antwoord schuldig blijven (zie CGVS, p. 24). Nochtans zou men mogen verwachten dat u, als u werkelijk zou vrezen dat "El Barney" op de hele erfenis van uw vader zou willen aanspraak maken, uw familieleden hierover zou contacteren. Gezien u aldus geen enkel verband tussen uw problemen en de officiële erfenis van uw vader aantoonde kan er enkel worden geconcludeerd dat u bedoelt dat "El Barney" u enkel viseert voor uw huis, los van de vraag of dat nu al dan niet deel uitmaakt van de eigendommen die onder het erfrecht zouden worden verdeeld. Gesteld dat, zoals u zegt, uw echtgenoot en kinderen het huis van u zouden erven bij uw dood, toont u echter in

het geheel niet aan dat "El Barney" de erfgenaam ervan zou zijn bij het overlijden van uw echtgenoot en kinderen, nu ook uw moeder, uw volle broer J.A., uw volle zus S.E. en uw andere halfbroer M.A. nog in leven zijn (zie Verklaring DVZ). Het komt dan ook onwaarschijnlijk over dat "El Barney" uw hele gezin zou uitmoorden om een stukje van het huis te erven net zomin als het plausibel overkomt dat "El Barney" om aanspraak te kunnen maken op de gehele erfenis van zijn vader nu de hele familie zou uitmoorden omdat hij vindt dat "alles nu aan hem toebehoort". Het geheel van deze verklaringen is niet samenhangend, waardoor de geloofwaardigheid ervan wordt aangetast.

Ook uw gedrag na de beweerde bedreigingen valt niet in overeenstemming te brengen met uw beweerde vrees. U ging na het incident met de bendeleden gewoon terug naar huis en kon er nog een maand rustig wonen tot aan uw vertrek. Nadien vernam u niets meer van uw broer en bent u ook niet meer benaderd geweest door bendeleden (zie CGVS, p.22 en 23). Gezien de bedreigingen mag dit verbazing wekken. Desalniettemin verlieten jullie een maand later het huis en zelfs het land en gingen jullie zo uiteindelijk in op de wens van "El Barney" om het huis te ontruimen.

Er zou kunnen geargumenteed worden dat u door uw vertrek voldaan had aan de wensen van "El Barney" met als kanttekening dat uw moeder en uw nicht ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op 11 december 2019, dus meer dan negen maanden later, nog steeds in hetzelfde huis verblijven zonder enige problemen (zie CGVS, p.5). Dit is weerom een sterke indicatie dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde intentie van El Barney om uw huis te annexeren. U stelt in dat verband dat er wel onbekenden bij de bewaker en de buurvrouw naar jullie zouden gevraagd hebben om te polsen waar jullie waren en dat ook burens naar jullie zouden gevraagd hebben (zie CGVS, p.24). Hieruit kan op zich niet worden afgeleid dat mensen jullie nog kwaad willen doen maar enkel dat men zou hebben willen verifiëren dat u wel degelijk weg was en aan de eisen had voldaan. Het is in dat kader dan wel uitermate merkwaardig dat "El Barney", nu u vertrokken bent, geen enkele poging zou hebben gedaan om het huis te annexeren. Het zou dan logisch lijken dat hij uw moeder en uw nicht nog uit het huis moest krijgen. Gevraagd of uw moeder dan niet bedreigd wordt, stelt u echter dat dit niet zo is. U verwijst dan opnieuw naar uw verklaringen betreffende de erfenis (zie hoger) en verduidelijkt dat men de eigenares van de woning zoekt, dat als u dood bent de erfenis naar uw man en kinderen zal gaan en dat ze jullie daarom allemaal zoeken (zie CGVS, p.24). Deze verklaring wekt verbazing, daar u eerder stelde enkel éénmalig te zijn benaderd om u te dwingen om te vertrekken uit het huis. Er wordt dan door de medewerker van het CGVS gesteld dat ze de woning toch gewoon kunnen innemen nu u duidelijk vertrokken bent. U bevestigt echter dat uw mama er nu is, dat deze u zei dat er enkel naar u wordt gevraagd en dat dat is om de woning te verkrijgen om deze dan mogelijk te verkopen. U voegt toe dat ze contacten met advocaten en rechters hebben om de nodige documenten te vervalsen (zie CGVS p. 24). Deze uitleg verklaart echter nog steeds niet waarom men u nog steeds zou zoeken en evenmin waarom men uw moeder niet zou proberen weggrijpen. Immers, nu u met uw gezin bent vertrokken zouden "El Barney" nog steeds uw moeder en nicht uit het huis moeten krijgen en, zoals u zegt, de nodige documenten moeten vervalsen om bezit te nemen van het huis. Men zou zelfs kunnen stellen dat ze eerst de documenten kunnen vervalsen om dan uw moeder op legale wijze uit het huis te zetten.

Geconfronteerd met de bovenstaande vaststelling dat ze nu toch uw mama kunnen verjagen en de documenten vervalsen zodat het huis van hen is, antwoordt u echter dat ze u daarvoor moeten doden. Dat u zolang u leeft, kan aantonen dat u niet getekend hebt voor de verkoop van het huis en dat het dus wettelijk uw woning is. Daarom, stelt u, moeten ze u doden om het te kunnen verkopen (zie CGVS, p. 24). Dit is echter volstrekt incoherent met uw initiële verklaring waar u stelde dat u slechts éénmaal werd benaderd en dan de opdracht kreeg om de woning te ontruimen. In uw nieuwe versie van de feiten zou u zelfs best in het huis blijven wonen om uw broer de kans te geven om de woning te verwerven. Hij zou in deze versie van de feiten immers moeten weten waar u bent om u en uw gezin te kunnen doden. Het zou in dat geval dan ook geen enkele steek houden dat hij u eerst zou laten intimideren door bendeleden om te doen vertrekken uit de woning zodat hij u later zou moeten gaan zoeken om u te kunnen doden.

Indien de essentie van de zaak was dat u de beslissende factor zou zijn om uw broer de mogelijkheid te geven om uw woning te annexeren komt het daarnaast behoorlijk onlogisch over dat hij u ofwel zou weggagen ofwel onmiddellijk uw hele gezin zou willen vermoorden. De eerste logische stap zou in dat geval immers zijn van u onder druk te zetten of te bedreigen om u de nodige juridische stappen te laten zetten voor de overdracht van het huis.

Het geheel van uw verklaringen in verband met de problemen met "El Barney" is dan ook volledig incoherent en kan niet aannemelijk bevonden worden.

Omwille van bovenstaande redenen kunnen de door u aangebrachte problemen met uw familie niet aannemelijk worden bevonden. Zij kunnen dan ook niet langer een dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Verder wordt vastgesteld dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggelid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. De krantenartikels die u voorlegt, betreffen enkel uw broers en uw vader. U wordt er niet in vernoemd en zij tonen op zich evenmin aan dat u problemen zou hebben met hen. De paspoorten van u, uw kinderen en

uw echtgenoot tonen enkel jullie Salvadoraanse nationaliteit aan, net als uw geboorteakte. Dit wordt in deze beslissing niet betwist. De loonbrief van uw echtgenoot toont enkel aan dat hij een inkomen had. Ook de akte van uw huis en de notariële documenten bevestigen louter dat het huis van u is, maar tonen geenszins een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan. Wat betreft uw bewijs van goed gedrag en zeden kan er enkel gesteld worden dat dit bevestigt dat u nooit betrokken bent geweest bij criminele activiteiten, wat opnieuw niet ter discussie staat in deze beslissing. Ook uw diploma's en opleidingscertificaten tonen louter aan wat u studeerde en welke opleidingen u volgde. De geboorteakte van uw nicht en de overlijdensakte van haar vader hebben evenmin een verband met uw persoonlijke vrees. Ze tonen louter de geboorte en het overlijden van uw familieleden aan. De inschrijvingsbewijzen van uw kinderen tonen louter aan dat ze naar school gingen.

Tevens ontving het CGVS via uw advocaat opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (ontvangen op dd. 07.01.2020). Deze opmerkingen werden echter niet in de proceduretaal opgemaakt en zijn evenmin vergezeld van een vertaling, waardoor ze niet in aanmerking kunnen worden genomen in deze beslissing.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van M. A. J. A.:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren Mejicanos in het departement San Salvador. U woonde tot aan uw vertrek naar België in Ciudad Merlot in het departement La Libertad. U bent gehuwd met J. B. D. M. (DVZ 8.826.335; CGVS 19/15649B) en heeft drie kinderen, J. T., A. A. en E. A. M. B. (DVZ 8.826.335). U en uw echtgenote deden universitaire studies en werkten op universitair niveau in grote bedrijven. Jullie woonden de tien tot vijftien jaar voor uw vertrek naar België in een beschermde residentiële wijk in de Urbanizacion Jardines de Cuscatlan, in Ciudad Merlot in het departement La Libertad. Het huis waar jullie woonden was voor de helft eigendom van de vader van uw echtgenote en voor de helft eigendom van uw echtgenote maar in 2016 schonk haar vader haar zijn deel zodat het hele huis van haar was. De broer van uw echtgenote, J.A. Silva Bercián, woonde op een appartement op de eerste verdieping van jullie huis.

De vader van uw echtgenote, A. A. B. R. alias "Coronel B.", haar broer J. A. S. B. en haar halfbroer M. A. B. M. alias "El Barney", waren actief in de internationale drughandel en andere criminele activiteiten. Haar halfbroer, "El Barney", is ook een belangrijk leider van de MS 13 (Mara Salvatrucha) en is ook gezocht in de Verenigde Staten. Hij is reeds enige jaren voortvluchtig. Zij werden allen reeds in het verleden gearresteerd maar konden door hun grote invloed veroordelingen vermijden.

Uw schoonbroer J. A. S. B. en uw schoonvader A. A. B. R. werden op 29 april 2018 opnieuw gearresteerd omwille van hun betrokkenheid bij de drughandel. Uw schoonvader kon in juli 2018 vrijkomen onder voorwaarden door zijn zwakke gezondheid en uw schoonbroer wou dit ook bekomen. Daarom contacteerde O., de vriendin van uw schoonvader, uw echtgenote op 5 december 2018 met de vraag voor de verkoopakte van de woning en om een document te ondertekenen voor de advocaat van J. A.. Uw echtgenote weigerde te tekenen en in januari vernam u dat hem de voortijdige vrijlating werd geweigerd. Daaropvolgend begon uw schoonfamilie uw echtgenote continu op te bellen met de vraag om het document te ondertekenen. Nadat uw echtgenote bleef weigerde, stelde uw schoonbroer dat hij haar niet ging helpen indien ze in de toekomst iets nodig zou hebben.

Op 2 maart 2019, overleed uw schoonvader. U vergezelde uw echtgenote naar zijn wake, waar jullie op de terugweg benaderd werden door twee gewapende mannen. Ze zeiden dat u uw woning moest verlaten en dat vanaf nu alles toebehoorde aan El Barney. U besloot hierop het land te verlaten en diende tevens uw ontslag in bij uw werk.

Op 1 april 2019 verliet u El Salvador samen met uw echtgenote en uw kinderen en de volgende dag kwam u aan in België. U diende op 10 april 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Uw schoonmoeder bleef ondertussen in jullie huis wonen en informeerde u dat er enkele mannen waren langsgesproken in de kolonie die aan de bewaker naar uw familie vroegen.

U vreest dat uw hele gezin zal gedood worden door de mannen van "El Barney".

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; het Salvadoraans paspoort van uw echtgenote; de Salvadoraanse paspoorten van uw drie kinderen; uw loonbrief; krantenartikels over uw schoonvader en uw schoonbroers; de akte van uw huis; de notariële documenten met betrekking tot uw huis; de geboorteakte van uw echtgenote; een bewijs van goed gedrag en zeden van uw echtgenote; de diploma's en certificaten van opleidingen die uw echtgenote volgde; de geboorteakte van de nicht van uw echtgenote; de overlijdensakte van de vader van uw echtgenote haar nicht; de inschrijvingsbewijzen van uw kinderen op hun school.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw echtgenote J. B. D. M. (DVZ 8.826.335; CGVS 19/15649B) baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw echtgenote luidt als volgt:

“Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten doordat uw halfbroer, “El Barney”, u zou willen vermoorden om uw huis te verwerven en doordat u vreest dat uw andere broer, J.A., hem zou helpen. Dit probleem heeft echter geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend. Bovendien bestaan er evenmin ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Immers kan er geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

Vooraleer in te gaan op de kern van de door u naar voren geschoven asielmotieven, namelijk uw vrees ten opzichte van uw halfbroer “El Barney”, dient vermeld te worden dat u in eerste instantie al niet bij machte bent het door u gesuggereerde verband aan te tonen tussen de gevangenschap van uw broer J.A. en uw problemen met uw halfbroer “El Barney”.

Zo is het allerminst aannemelijk dat u door uw familie verantwoordelijk zou worden gehouden voor de weigering van de rechtbank om uw broer, J.A., in vrijheid te stellen. U stelt in dat verband dat u de verkoopsaktes van uw woning alsmede een door u ondertekend blancoblad diende te overhandigen aan uw familie om te bewijzen dat uw broer familiebanden had en bij u terecht kon om daar te wonen. U verwijst ten bewijze daarvan naar het door u neergelegde artikel waarin zou staan dat uw broer niet in vrijheid werd gesteld omdat hij geen familiebanden had (zie CGVS, p. 18-19; stuk 3.5: *Niegan libertad para hermano de “El Barney”*). Men kan zich hierbij de vraag stellen waarom het überhaupt nodig zou zijn een verkoopsakte neer te leggen om aan te tonen dat uw broer familie van u is en zoals voorheen bij u zou kunnen wonen. In het neergelegde artikel staat bovendien vermeld dat de invrijheidstelling werd geweigerd omwille van onvoldoend aangetoonde familiale en arbeidsgerelateerde banden om **te garanderen dat de verdachte zich in vrijheid aan het proces zou onderwerpen.**

De hoofdbekommernis ligt daar dus niet in de eerste plaats op het hebben van werk of een woonplaats maar in de kans dat uw broer zich, net als zijn halfbroer “El Barney”, aan het gerecht zou onttrekken en zou onderduiken. Het onderscheid met uw vader is te zoeken in het feit dat zijn gezondheidstoestand dermate slecht was dat niet hoefde gevreesd te worden dat hij zich aan het gerecht zou onttrekken,

zoals in hetzelfde artikel wordt vermeld en zoals door zijn overlijden korte tijd later werd bevestigd. Dit indachtig is het niet aannemelijk dat uw familie, die blijkens uw verklaringen en de door u neergelegde krantenartikels een ruime ervaring heeft met het gerecht en de beïnvloeding van het gerechtelijk apparaat, zou denken dat u door het bevestigen van de familiebanden en van het bestaan van een onderdak, de beslissing van de rechtbank zou kunnen beïnvloeden of, sterker nog, dat dit doorslaggevend zou zijn voor de rechtbank om de invrijheidsstelling te weigeren.

Het ongeloofwaardige karakter van uw verhaal wordt bevestigd door de vaststelling dat u en uw echtgenoot tegenstrijdige verklaringen afleggen in verband met de pogingen van uw familie om uw hulp te krijgen voor de invrijheidsstelling van uw broer. U stelt dat uw vader u opbelde op 5 december 2018 met de vraag uw broer te helpen (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd.11.12.2019, p.18-19). U weigerde dit echter en vervolgens belden uw vader, zijn vriendin O. en uw broer J.A. u gedurende twee weken dagelijks op met dezelfde vraag om hulp (zie CGVS, p.19). Uiteindelijk lieten ze het daarbij en een tijdje later las u in de krant dat J.A. niet vervroegd kon vrijkomen doordat hij geen familiebanden kon aanduiden (zie CGVS, p.19). Na die twee weken heeft u niets meer van hen vernomen (zie CGVS, p.20). Uw echtgenoot legt in dit verband echter tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt hij dat het niet uw vader was die u eerst opbelde, maar O. (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd.11.12.2019, 1915649, p.11). Tevens stelt uw echtgenoot dat jullie in januari vernamen dat ze de voorwaardelijke vrijheid aan uw broer hadden geweigerd en dat uw familieleden u daarna pas begonnen te bellen (zie CGVS, 1915649, p.12). Gezien deze gebeurtenissen toch een ernstige impact zouden hebben gehad op de familie mag worden verwacht dat u en uw echtgenoot er eenduidige verklaringen zouden kunnen over afleggen. De geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen wordt hierdoor dan ook ernstig aangetast.

Overigens haalt u niet aan dat u concrete bedreigingen hebt ontvangen van uw familie omdat u weigerde uw broer te helpen. U stelt dat ze het u gewoon meermaals vroegen en doordat u ronduit neen zei, zijn ze gestopt (zie CGVS, p.19). Gevraagd naar de gevolgen van de weigering te tekenen, stelt uw echtgenoot enkel dat op dat moment de familiebanden verbroken werden en dat uw broer zei dat als u in de toekomst iets zou nodig hebben, hij u niet zou helpen (zie CGVS, 1915649, p.14). Dit kan echter bezwaarlijk als een bedreiging met ernstige schade omschreven worden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tevens is het vreemd dat u stelt uw broer niet te willen helpen omdat u geen bondgenoot wou zijn (zie CGVS, p.20). Nochtans woonde uw broer eerder ook al gedurende acht jaar bij u in (zie CGVS, p.10 en 21). U stelt dat u toen dacht dat hij zich met legale praktijken bezighield (zie CGVS, p.21). Dit is echter niet aannemelijk, gezien hij reeds was gearresteerd door zijn betrokkenheid bij de drugshandel en u daar van op de hoogte was (ibid.). Bovendien is het vreemd dat hij acht jaar in uw huis woonde, maar dat u amper contact met hem zou hebben (zie CGVS, p.10 en 15). Zeker gezien u zelf stelt dat hij regelmatig bij uw moeder op bezoek kwam toen u nog bij haar woonde en hij u altijd aanmaande om bij uw vader op bezoek te gaan (zie CGVS, p.25). Dit getuigt toch van enig contact.

Vervolgens stelt u dat u ook vreest dat uw broer J.A. contact zal opnemen met uw andere broer, "El Barney", en dat u denkt dat hij alle info zal kunnen doorspelen aan hem over uw verblijfplaats (zie CGVS, p.26). Dit is echter vreemd gezien u zelf stelt uw broer J.A. voor het laatst gesproken te hebben in december 2018 (zie CGVS, p.10). Dat hij dan op de hoogte zou zijn van uw huidige verblijfplaats is vreemd en niet aannemelijk gezien u pas in maart besloot te vluchten en u toen reeds geen contact meer had met J.A. (zie CGVS, p.18).

Op basis van het bovenstaande wordt niet aannemelijk bevonden dat uw familie u verantwoordelijk zou houden voor het niet in vrijheid stellen van uw broer.

Daarnaast kan evenmin aannemelijk worden bevonden dat uw andere broer, M. A. - bijgenaamd "El Barney"- u en uw familie zal vermoorden omdat hij zich het huis wil toe-eigenen dat uw vader u in het verleden schonk en waar u met uw gezin, uw moeder, uw nicht en uw broer, J.A., woonde.

U stelt dat "El Barney" zich door u en uw hele gezin te doden, de volledige erfenis van uw vader wil toe-eigenen (zie CGVS, p.23). Het komt vooreerst merkwaardig over dat "El Barney" uw huis nu plots zou beschouwen als een erfenis van zijn vader, terwijl het huis reeds jaren in uw volle eigendom is en hij u nooit eerder kenbaar maakte dat hij een probleem zou hebben met het feit dat dit huis uw eigendom was. Het komt bovendien onwaarschijnlijk over dat El Barney zich zou bezighouden met het op

onrechtmatige wijze toe-eigenen van uw eigendom zonder zelfs maar te proberen het van u te kopen. Uit de door u zelf neergelegde landeninformatie (stuk 3.2: M.A.B.M., Alias 'El Barney', última actualización octubre 10, 2016") waarvan een Engelstalige en geupdatete versie aan uw dossier werd toegevoegd (map landeninformatie: M.A.B.M., alias 'El Barney', last update March 9, 2020) blijkt het voor hem immers een grote zorg te zijn om de grote hoeveelheden geld uit zijn illegale operaties te witwassen door het aankopen van vastgoed en bedrijven. Hij is op die manier iemand geworden die, net als uw vader en dankzij de connecties van uw vader, de typische bendewereld oversteeg en toetrad tot een gesofisticeerder niveau van criminaliteit. Het is een raadsel waarom hij in het geval van uw huis dan plots alles uit de kast zou halen om het gratis te verwerven. Hoewel "El Barney" uw halfbroer is, J.A. is daarentegen uw volle broer, blijkt in het geheel niet uit uw verklaringen dat er onenigheid bestond tussen beide takken van de familie. Uit de hierboven aangehaalde landeninformatie blijkt eerder het tegenovergestelde. Ook zelf haalt u, behoudens de niet-aannemelijke beweringen betreffende de invrijheidsstelling van uw broer, J.A., geen geloofwaardige redenen aan waarom "El Barney" u kwaad zou toewensen. Evenmin kan u op geloofwaardige wijze duiden waarom "El Barney" dit huis nu wou hebben. U stelt dat hij het huis moest hebben voor zijn vrouw en kinderen, die nu in een andere wijk van Santa Tecla zouden wonen (zie CGVS, p. 20). In het licht van het bovenstaande vormt dit echter geen uitleg voor de wijze waarop hij het huis dan zou willen bekomen. Uw bewering dat "El Barney" nu een slachting binnen zijn eigen familie zou aanrichten, enkel om op illegale wijze een huis te verwerven, kan bij ontstentenis van geloofwaardige motieven dan ook niet overtuigen.

Het ongeloofwaardige karakter van uw relaas in dit verband wordt bevestigd door de volstrekt incoherente verklaringen die u hieromtrent aflegde.

In eerste instantie stelt u éénmalig benaderd te zijn door twee bendeleden toen jullie stopten voor een rood licht na de wake van uw vader. Zij zouden gezegd hebben dat, nu uw vader dood was, alles aan "El Barney" toebehoorde en dat jullie alles moesten ontruimen. Ze voegden toe dat ze u in het oog gingen houden en bedreigden jullie met de dood indien jullie de woning niet zouden ontruimen (zie CGVS, p.18, 22). Als er u later wordt gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar El Salvador stelt u echter dat "El Barney" u en uw hele gezin zal vermoorden om aanspraak te kunnen maken op de volledige erfenis van uw vader. U stelt dat hij u daarvoor zal doden maar ook uw kinderen en echtgenoot, om te verhinderen dat zij zouden kunnen erven van u. Zijn bedoeling zou zijn om zo de gehele erfenis voor hem te hebben (zie CGVS, p. 23). Met deze verklaring verruimt u dan ook het probleem van uw eigen huis, dat overigens in de strikte zin van het woord geen deel uitmaakt van de erfenis daar het al lang uw eigendom was, naar de hele erfenis van uw vader. Gevraagd over welke eigendommen of welke delen van de erfenis het dan gaat kan u echter enkel uw eigen huis duiden. U stelt geen idee te hebben van de rest van de eigendommen en in welke toestand deze zouden zijn. Ook als u, gezien uw stelling dat hij vindt dat alles nu aan hem toebehoort, gevraagd wordt of uw broer dan ook bendeleden afstuurde op andere mensen die in eigendommen van uw vader woonden of als u gevraagd wordt of ook anderen in dat verband bedreigd werden moet u het antwoord schuldig blijven (zie CGVS, p. 24). Nochtans zou men mogen verwachten dat u, als u werkelijk zou vrezen dat "El Barney" op de hele erfenis van uw vader zou willen aanspraak maken, uw familieleden hierover zou contacteren. Gezien u aldus geen enkel verband tussen uw problemen en de officiële erfenis van uw vader aantoonde kan er enkel worden geconcludeerd dat u bedoelt dat "El Barney" u enkel viseert voor uw huis, los van de vraag of dat nu al dan niet deel uitmaakt van de eigendommen die onder het erfrecht zouden worden verdeeld. Gesteld dat, zoals u zegt, uw echtgenoot en kinderen het huis van u zouden erven bij uw dood, toont u echter in het geheel niet aan dat "El Barney" de erfgenaam ervan zou zijn bij het overlijden van uw echtgenoot en kinderen, nu ook uw moeder, uw volle broer J.A., uw volle zus S.E.en uw andere halfbroer M.A.nog in leven zijn (zie Verklaring DVZ). Het komt dan ook onwaarschijnlijk over dat "El Barney" uw hele gezin zou uitmoorden om een stukje van het huis te erven net zomin als het plausibel overkomt dat "El Barney" om aanspraak te kunnen maken op de gehele erfenis van zijn vader nu de hele familie zou uitmoorden omdat hij vindt dat "alles nu aan hem toebehoort". Het geheel van deze verklaringen is niet samenhangend, waardoor de geloofwaardigheid ervan wordt aangetast.

Ook uw gedrag na de beweerde bedreigingen valt niet in overeenstemming te brengen met uw beweerde vrees. U ging na het incident met de bendeleden gewoon terug naar huis en kon er nog een maand rustig wonen tot aan uw vertrek.

Nadien vernam u niets meer van uw broer en bent u ook niet meer benaderd geweest door bendeleden (zie CGVS, p.22 en 23). Gezien de bedreigingen mag dit verbazing wekken. Desalniettemin verlieten jullie een maand later het huis en zelfs het land en gingen jullie zo uiteindelijk in op de wens van "El Barney" om het huis te ontruimen.

Er zou kunnen geargumenteed worden dat u door uw vertrek voldaan had aan de wensen van “El Barney” met als kanttekening dat uw moeder en uw nicht ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op 11 december 2019, dus meer dan negen maanden later, nog steeds in hetzelfde huis verblijven zonder enige problemen (zie CGVS, p.5). Dit is weerom een sterke indicatie dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde intentie van El Barney om uw huis te annexeren. U stelt in dat verband dat er wel onbekenden bij de bewaker en de buurvrouw naar jullie zouden gevraagd hebben om te polsen waar jullie waren en dat ook burens naar jullie zouden gevraagd hebben (zie CGVS, p.24). Hieruit kan op zich niet worden afgeleid dat mensen jullie nog kwaad willen doen maar enkel dat men zou hebben willen verifiëren dat u wel degelijk weg was en aan de eisen had voldaan. Het is in dat kader dan wel uitermate merkwaardig dat “El Barney”, nu u vertrokken bent, geen enkele poging zou hebben gedaan om het huis te annexeren. Het zou dan logisch lijken dat hij uw moeder en uw nicht nog uit het huis moest krijgen. Gevraagd of uw moeder dan niet bedreigd wordt, stelt u echter dat dit niet zo is. U verwijst dan opnieuw naar uw verklaringen betreffende de erfenis (zie hoger) en verduidelijkt dat men de eigenares van de woning zoekt, dat als u dood bent de erfenis naar uw man en kinderen zal gaan en dat ze jullie daarom allemaal zoeken (zie CGVS, p.24). Deze verklaring wekt verbazing, daar u eerder stelde enkel éénmalig te zijn benaderd om u te dwingen om te vertrekken uit het huis. Er wordt dan door de medewerker van het CGVS gesteld dat ze de woning toch gewoon kunnen innemen nu u duidelijk vertrokken bent. U bevestigt echter dat uw mama er nu is, dat deze u zei dat er enkel naar u wordt gevraagd en dat dat is om de woning te verkrijgen om deze dan mogelijk te verkopen. U voegt toe dat ze contacten met advocaten en rechters hebben om de nodige documenten te vervalsen (zie CGVS p. 24). Deze uitleg verklaart echter nog steeds niet waarom men u nog steeds zou zoeken en evenmin waarom men uw moeder niet zou proberen weggrijpen. Immers, nu u met uw gezin bent vertrokken zouden “El Barney” nog steeds uw moeder en nicht uit het huis moeten krijgen en, zoals u zegt, de nodige documenten moeten vervalsen om bezit te nemen van het huis. Men zou zelfs kunnen stellen dat ze eerst de documenten kunnen vervalsen om dan uw moeder op legale wijze uit het huis te zetten.

Geconfronteerd met de bovenstaande vaststelling dat ze nu toch uw mama kunnen verjagen en de documenten vervalsen zodat het huis van hen is, antwoordt u echter dat ze u daarvoor moeten doden. Dat u zolang u leeft, kan aantonen dat u niet getekend hebt voor de verkoop van het huis en dat het dus wettelijk uw woning is. Daarom, stelt u, moeten ze u doden om het te kunnen verkopen (zie CGVS, p. 24). Dit is echter volstrekt incoherent met uw initiële verklaring waar u stelde dat u slechts éénmaal werd benaderd en dan de opdracht kreeg om de woning te ontruimen. In uw nieuwe versie van de feiten zou u zelfs best in het huis blijven wonen om uw broer de kans te geven om de woning te verwerven. Hij zou in deze versie van de feiten immers moeten weten waar u bent om u en uw gezin te kunnen doden. Het zou in dat geval dan ook geen enkele steek houden dat hij u eerst zou laten intimideren door bendeleden om te doen vertrekken uit de woning zodat hij u later zou moeten gaan zoeken om u te kunnen doden.

Indien de essentie van de zaak was dat u de beslissende factor zou zijn om uw broer de mogelijkheid te geven om uw woning te annexeren komt het daarnaast behoorlijk onlogisch over dat hij u ofwel zou weggagen ofwel onmiddellijk uw hele gezin zou willen vermoorden. De eerste logische stap zou in dat geval immers zijn van u onder druk te zetten of te bedreigen om u de nodige juridische stappen te laten zetten voor de overdracht van het huis.

Het geheel van uw verklaringen in verband met de problemen met “El Barney” is dan ook volledig incoherent en kan niet aannemelijk bevonden worden.

Omwille van bovenstaande redenen kunnen de door u aangebrachte problemen met uw familie niet aannemelijk worden bevonden. Zij kunnen dan ook niet langer een dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Verder wordt vastgesteld dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11,

M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. De krantenartikels die u voorlegt, betreffen enkel uw broers en uw vader. U wordt er niet in vernoemd en zij tonen op zich evenmin aan dat u problemen zou hebben met hen. De paspoorten van u, uw kinderen en uw echtgenoot tonen enkel jullie Salvadoraanse nationaliteit aan, net als uw geboorteakte. Dit wordt in deze beslissing niet betwist. De loonbrief van uw echtgenoot toont enkel aan dat hij een inkomen had. Ook de akte van uw huis en de notariële documenten bevestigen louter dat het huis van u is, maar tonen geenszins een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan. Wat betreft uw bewijs van goed gedrag en zeden kan er enkel gesteld worden dat dit bevestigt dat u nooit betrokken bent geweest bij criminele activiteiten, wat opnieuw niet ter discussie staat in deze beslissing. Ook uw diploma's en opleidingscertificaten tonen louter aan wat u studeerde en welke opleidingen u volgde. De geboorteakte van uw nicht en de overlijdensakte van haar vader hebben evenmin een verband met uw persoonlijke vrees. Ze tonen louter de geboorte en het overlijden van uw familieleden aan. De inschrijvingsbewijzen van uw kinderen tonen louter aan dat ze naar school gingen.

Tevens ontving het CGVS via uw advocaat opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (ontvangen op dd. 07.01.2020). Deze opmerkingen werden echter niet in de proceduretaal opgemaakt en zijn evenmin vergezeld van een vertaling, waardoor ze niet in aanmerking kunnen worden genomen in deze beslissing.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikelen 2 en 3 van het Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM); artikel 1, A (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953; artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967; artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna Kwalificatierichtlijn); artikelen 48/3, 48/4, 48/6, §§ 4 en 5, en 48/7 van de Vreemdelingenwet; artikel 57/6/2, juncto 62, van de Vreemdelingenwet; artikel 17, § 2, van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (BS., 27 januari 2004 - hierna KB CGVS); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht, de onafhankelijkheidsplicht, de onpartijdigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekers benadrukken hun specifieke profiel in de context van de huidige situatie in El Salvador. Zij wijzen er op dat het CGVS niet betwist dat verzoekster de zus, halfzus en dochter is van invloedrijke mara-leden die tot in de Verenigde Staten worden gezocht en dat zij dus een bijzonder risicoprofiel heeft waarvan het CGVS de ernst niet correct heeft gevat. Ook de documenten die zij hebben neergelegd ter staving van hun verklaringen worden niet in vraag gesteld door het CGVS en er wordt, op een klein detail na, geen enkele tegenstrijdigheid verweten aan verzoekers. Verzoeksters niet en de moeder van verzoekster zijn gevlucht uit El Salvador in februari 2020 en hebben op 17 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming ingediend. Verzoekers vrezen vermoord te worden door verzoeksters halfbroer, bijgenaamd El Barney, één van de leiders van de machtige bende MS-13 omdat hij de erfenis van de vader van verzoekster, die overleed in 2019 wil verwerven, waaronder het huis dat aan verzoekster werd geschonken door haar vader en waarvan zij nu de volle eigendom bezit en omdat zij hebben geweigerd documenten te geven die tot de voorwaardelijke invrijheidsstelling hadden kunnen leiden van verzoeksters volle broer, J.A., die gearresteerd is voor witwasoperaties.

Zij citeren uitvoerig landeninformatie met betrekking tot het bendegeweld en de mara-problematiek in El Salvador en verwijzen naar specifieke risicoprofielen die zijn opgesteld door UNHCR en die werden overgenomen door het CGVS in de "*COI Focus El Salvador – Situation sécuritaire*". Zij benadrukken dat volgens de COI Focus de interne hervestiging van personen die op de vlucht zijn voor bendes zeer moeilijk is omdat de bendes personen over het hele grondgebied kunnen traceren. Zij menen dat het CGVS een verkeerde lezing heeft van de landeninformatie met betrekking tot de functie van geweld als dusdanig in de mara-cultuur en als middel voor bendeleiders om hun autoriteit binnen de bende te vestigen en te handhaven. Verzoekers betwisten de motieven in de bestreden beslissingen met betrekking tot de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten en argumenteren dat zij wel degelijk geloofwaardige verklaringen hebben afgelegd over hun problemen met El Barney.

Met betrekking tot de vluchtelingenstatus argumenteren verzoekers, onder verwijzing naar reeds genoemde risicoprofielen dat zij de hoedanigheid van vluchteling moeten worden toegekend als lid van de specifieke sociale groep van (i) familieleden van mara-leiders die geweigerd hebben hun medewerking te geven aan de mara; (ii) ouders van pubers die riskeren het doelwit te zijn van rekrutering of daden van vervolging vanwege 'mareros' en (iii) 'returnees'.

Zij argumenteren verder dat zij met betrekking tot hun hoedanigheid van 'returnees' in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus maar dat het CGVS heeft nagelaten om de individuele situatie van verzoekers bij terugkeer te analyseren vanuit het oogpunt van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het CGVS heeft de situatie van "*iedere Salvadoraan die terugkeert*" geanalyseerd terwijl de situatie van verzoekers hier niet zomaar mee kan gelijkgesteld worden. De aangehaalde feiten worden niet betwist en dus staat het vast dat verzoekers deel uitmaken van de specifieke doelgroep van 'returnees' in geval van terugkeer. Ook hier verwijzen verzoekers uitvoerig naar landeninformatie om hun stelling te staven.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet menen verzoekers dat het CGVS de voorwaarden van deze bepaling verkeerd heeft geïnterpreteerd en dat de bestreden beslissingen geen analyse inhouden van de intensiteit en willekeurigheid van het geweld dat in El Salvador woedt. Zij verwijzen naar de arresten "*Diakité*" en "*Elgafagi*" van het Hof van Justitie en stellen dat hieruit kan afgeleid worden dat de centrale vraag wat betreft de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet op de situatie in El Salvador niet zozeer te maken heeft met het al dan niet bestaan van een situatie van gewapend conflict in het land, maar wel met de intensiteit van het geweld en de mate van willekeurigheid van dit geweld. Zij stellen dat uit de landeninformatie blijkt dat El Salvador gekenmerkt is door geweld met een extreem hoog niveau van intensiteit en ook gekenmerkt wordt door een hoog niveau van verdwijningen, diefstallen, afpersingen, verkrachtingen en bedreigingen die vaak te wijten zijn aan de maras en die tot gevolg hebben dat meer en meer mensen het land ontvluchten. Zij citeren vervolgens passages uit de "*COI Focus El Salvador – Situation sécuritaire*" (p. 12, 22,28) waaruit zij afleiden dat het geweld in werkelijkheid minder gericht en meer diffuus is. Zij zijn dan ook van mening dat er in El Salvador wel degelijk sprake is een situatie die rechtvaardigt dat zij, in subsidiaire orde, een bescherming moeten krijgen op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers vorderen in hoofdorde de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Verzoekers voegen volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

A. Stukken betreffende de individuele situatie verzoekers

1. Bestreden beslissing;
2. BJB-aanstelling;
3. InSight Crime, « *Moris Alexander Bercián Manchon, alias 'El Barney'* », 9 maart 2020, LTRL: <https://www.InSightcrimc.org/el-salvador-organized-crime-news/el-barney/>;
4. B. CALDERÓN, « *Estructura liderada por Reyes movió millones en operaciones ilícitas: hermano del cabecilla de la MS-13 'El Barney' es parte del entramado* », *La Prensa Grafica*, 10 januari 2020, URL: <https://www.laprensagrafica.com/elsalvador/Estructura-lideradapor-Reyes-movio-millones-en-operaciones-ilicitas-hermano-del-cabecilla-de-la-MS-13-El-Barney-es-parte-del-entramado-20200110-0282.html>. met vrije vertaling naar het Nederlands;

B. Algemene stukken en stukken betreffende de situatie in El Salvador

1. VZW Nansen, « *Evaluation de la preuve en matiere d'asile : l'actualite depuis l'arret Singh et autres c. Belgique* », Nansen note 2018/03, maart 2018, p. 10, URL : <https://nansenrcfugee.be/wp-content/uploads/2019/01/nansen-note-3-2018-3-procedure-asilcappreciacion-preuve.pdf>;
2. International Crisis Group (ICG), « *Life Under Gang Rule in El Salvador* », 26 december 2018, URL : <https://www.refworld.org/docid/5c07a4f94.html>;
3. Internal Displacement Monitoring Center (IDMC), « *Returning to El Salvador. Signs of an internal displacement crisis* », september 2018, URL: <https://www.internaldisplacement.org/sites/default/files/inline-files/201809-idmc-el-salvador-case-study.pdf>;
4. Human Rights Watch (HRW), « *Deported to Danger. United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse* », 5 februari 2020, URL: https://www.hrw.org/sites/default/files/report_pdf/elsalvador0220_web_O.pdf;
5. International Crisis Group, « *El Salvador's Politics of Perpetual Violence* », 19 december 2017, URL: <https://www.crisisgroup.org/ladn-america-canbbean/central-america/el-salvador/64-el-salvadors-politics-perpetual-violence>;
6. Human Rights Watch (HRW), « *El Salvador - Events of 2018* », URL: <https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/el-salvador>;
7. OSAC, « *El Salvador - 2019 Crime and Safety Report* », 25 april 2019, URL: <https://www.osac.gov/Country/ElSalvador/Content/Detail/Report/dl222be6-4e5d-461f-912c-15f4acc90b02>.

3. Verweernota

Verwerende partij legt een nota neer van 18 juni 2020 waarin zij volhardt in haar beslissing en antwoordt op de middelen in het verzoekschrift. Zij bevestigt dat het CGVS inderdaad niet betwist dat verzoekster de (half)zus en dochter is van invloedrijke bendeleden maar benadrukt dat de loutere verwijzing naar een of meerdere risicoprofielen of een algemene situatie in een land niet volstaat om daadwerkelijke vervolging aan te tonen of een risico op ernstige schade. Verwerende partij volhardt in de motieven van de bestreden beslissingen en herhaalt dat verzoekers geenszins een verband konden aantonen tussen de gevangenschap van verzoeksters broer J.A. en hun beweerdde problemen met de halfbroer van verzoekster, « *El Barney* ». Verder stelt verwerende partij dat het risico bij terugkeer wel degelijk werd onderzocht maar dat hun problemen in El Salvador niet geloofwaardig werden geacht en hun vrees bij terugkeer bijgevolg niet aannemelijk werd bevonden en herhaalt dat uit de landeninformatie blijkt dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Tenslotte volhardt verwerende partij in haar stelling dat het geweld in El Salvador gekenmerkt wordt door gemeenrechtelijke criminaliteit zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Zij stelt dat dit gemeenrechtelijk crimineel geweld evenwel niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet; dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel en dat het crimineel geweld in El Salvador in wezen doelgericht is en niet willekeurig van aard.

4. Nieuwe elementen

Verzoekers leggen ter terechtzitting een aanvullende nota neer in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet waarbij volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht van de Raad: S. Grandadam, « *Salvador: "le président Bukele aurait (aussi) négocié avec les gangs"* », *Courrier International*, 8 september 2020 (hyperlink): A.-C. Brigida, « *El Salvador's government cuts deals with MS-13 gang in bid to reduce killings, report says* », *The Washington Post*, 5 september 2020 (hyperlink)

en een beslissing van toekenning van de subsidiaire bescherming door het CGVS aan een Salvadoraanse onderdaan dd. 16 september 2020 (uittreksels).

5. Zitting

Gezien verzoekers vervolging of ernstige schade vrezen door een niet-overheidsactor en gezien de specifieke context in El Salvador dat gekenmerkt wordt door bendegeweld, worden partijen ter terechtzitting gevraagd zich uit te spreken over volgende vragen:

- De bestreden beslissingen zeggen niets over het voorhanden zijn van bescherming door de overheid tegen niet-overheidsactoren. Betekent dit volgens het CGVS dat geen bescherming voorhanden is?

- Indien er geen bescherming door de overheid voorhanden is, vallen de ingeroepen feiten onder artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en met welk van de criteria houden deze verband?

- Indien er geen risico op ernstige schade is onder artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet, is er sprake van een situatie in El Salvador die valt onder artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet?

In dit verband stelt zich de vraag of er sprake is van een gewapend conflict?

Zo ja, is er sprake van willekeurig geweld?

Zo ja, wat is de mate van het willekeurig geweld?

Verzoekers stellen dat uit de landeninformatie blijkt dat er in geval van bedreigingen door bendes geen bescherming wordt geboden door de overheid in El Salvador en verwijzen daarvoor in wezen naar hun verzoekschrift en de daarin geciteerde landeninformatie, waaruit blijkt dat, ondanks het bestaan van een wettelijk kader er een hoge mate van straffeloosheid heerst door corruptie binnen de veiligheidsdiensten en het gerechtelijk apparaat. Ook in de COI Focus wordt gewezen op het feit dat meerdere bronnen besluiten dat bescherming door de overheid niet doeltreffend is omwille van de corruptie binnen justitie.

Zij stellen verder dat de Mara problematiek binnen de vluchtelingdefinitie valt en verband houdt met een toegeschreven politieke overtuiging en het behoren tot een specifieke sociale groep. Zij stellen dat er in El Salvador sprake is van een gewapend conflict in de zin van het arrest “*Diakité*” van het HvJ, wijzen er op dat het één van de meest gewelddadige landen ter wereld is en dat er zowel doelgericht geweld als willekeurig geweld is, waardoor de situatie in El Salvador onder artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet valt.

Verwerende partij stelt dat er in El Salvador onvoldoende overheidsbescherming voorhanden is tegen vervolging door niet-overheidsactoren. Zij stelt dat bepaalde profielen onder de vluchtelingdefinitie kunnen vallen in geval van vervolging door niet-overheidsactoren en dat daarbij gekeken moet worden naar de wat de drijfveer van de niet-overheidsactor van vervolging is en dat deze zowel politiek als puur crimineel kan zijn. Verwerende partij is van mening dat het geweld in El Salvador gemeenrechtelijke criminaliteit betreft, dat dit niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict en dat het geweld doelgericht en niet willekeurig van aard is.

6. Bescherming tegen niet-overheidsactoren: Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoeken om internationale bescherming hebben betrekking op bedreigingen door een niet-overheidsactor, met name een belangrijke bendeleider van MS 13, die tevens de halfbroer is van verzoekster en andere familieleden die betrokken zijn bij de georganiseerde misdaad.

Uit de landeninformatie bijgebracht door partijen blijkt dat bendes in El Salvador als een actor van vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kunnen worden beschouwd.

6.2. Bescherming tegen actoren van vervolging kan volgens artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet alleen geboden worden door de Staat of partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke

vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door “*niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade*”.

De bewoordingen in de wet impliceren een vermoeden van overheidsbescherming dat evenwel weerlegbaar is. De bewijslast hier ligt bij de verzoeker om internationale bescherming. De bewijsstandaard die wordt gehanteerd is evenwel afhankelijk van de algemene omstandigheden in het land van herkomst en de individuele omstandigheden van de zaak. (cfr. EASO, “*Qualification for international protection (Directive 2011/95/EU) - A Judicial Analysis*”, december 2016, p. 59, 63 en 68; UNHCR “*Guidance Note on refugee claims relating to victims of organized gangs*”, maart 2010, pt. 27).

6.3. Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming uit El Salvador waar een vrees voor een bendelid wordt ingeroepen, moet de algemene context, macht en invloed van de bendes op de samenleving in El Salvador goed voor ogen worden gehouden. Op basis van de objectieve landeninformatie die door de partijen wordt aangebracht, maakt de Raad de volgende analyse.

De bendes, die initieel een voornamelijk stedelijk fenomeen waren, zijn inmiddels ook in de rurale gebieden van El Salvador aanwezig en bestrijken nagenoeg het hele grondgebied. Zo zijn er 60.000 bendeleden aanwezig in 247 van de 262 gemeenten in het land (COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 15 juli 2019, p. 8, 19 en 23). Hoewel hun aanhang niet meer bedraagt dan 1% van de Salvadoraanse bevolking, hebben deze bendes een impact die hun aantal sterk overstijgt omwille van hun controle over het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing op micro-niveau een veelvoorkomende praktijk waarbij inwoners van de wijk kleine bedragen worden afgeperst. Ook bedrijven vormen een doelwit voor afpersingspraktijken. Winkeliers, die zich geen privé bewaking kunnen veroorloven, worden gedwongen renta of beschermingsgeld te betalen. De bendes houden zich ook bezig met wapen- en drugtransport. Daarnaast diversifiëren zij hun activiteiten naar legale bedrijven, zoals transportbedrijven, nachtclubs, tankstations, bakkerijen, apotheken en leenbedrijven. Tevens zijn sommige bendeleden actief als advocaten, boekhouders en zelfs als politieagenten die ten voordele van de bendes handelen (COI Focus, p. 9). Omwille van de territoriale controle over de wijken is de bewegingsvrijheid van burgers in deze wijken sterk beperkt. Zij oefenen doorgedreven sociale controle uit, onder meer door hun aanwezigheid in publieke scholen, en leggen de inwoners van hun wijken allerlei gedragsregels (UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador*” van maart 2016, p. 12) op via bedreigingen en geweld en via het “*horen, zien en zwijgen*” principe (COI Focus, p. 19-23). Tevens organiseren deze bendes zich om politieke invloed te vergaren en trachten zij via beïnvloeding van de Salvadoraanse politiek te ageren tegen programma’s van politieke partijen en de Salvadoraanse overheid die de macht van de bendes aan banden willen leggen (COI Focus, p. 8 en 23; McNamara, “*Political Refugees from El Salvador: Gang Politics, the State, and Asylum Claims, Refugee Survey Quarterly*”, 2017, p. 21; COI Focus 15 juli 2019, p. 23-24). Hoewel de bendes een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven in El Salvador, dan nog blijkt dat de drijfveren achter hun politieke, sociale en economische doelstellingen nauw verbonden zijn met het veiligstellen van hun economische belangen, territoriale positie en straffeloosheid voor hun criminele activiteiten. Hun doel blijft het financieel gewin van de bende.

De bendes maken zich schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen en diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor El Salvador momenteel als één van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt beschouwd (COI Focus, p. 7; UNHCR Guidelines).

Het aanwezige geweld komt voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus, p. 6-7). De bendes viseren ook burgers met een duidelijk profiel zoals burgers die zich tegen bendes verzetten, zoals informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes of burgers die professioneel betrokken zijn bij het onderzoek of de bestrijding van

georganiseerde misdaad, waaronder rechters, officieren van justitie en advocaten (COI Focus, p. 11-19).

Hoewel de bendes een grote invloed hebben op het dagelijkse leven in El Salvador, blijkt uit de voorgelegde landeninformatie ook dat de Salvadoraanse staat hard optreedt tegen de bendes. Er zijn sinds 2010 een aantal wetten aangenomen in de strijd tegen de bendes, waaronder een nieuwe anti-afpersingswet in 2015 en een anti-terrorisme wet in 2006, op basis waarvan het Hooggerechtshof bendeleiders en leden van de grootste bendes als terroristen heeft gekwalificeerd. In 2006 werd een "*Special law for the protection of victims and witnesses*" aangenomen op basis waarvan een programma werd gecreëerd dat jaarlijks ongeveer 1000 slachtoffers ondersteunt; waaronder 50 beschermde getuigen in de vorm van "*safe houses*" of sporadische financiële ondersteuning (UNHCR, p. 25). Er zijn evenwel gevallen gedocumenteerd van beschermde getuigen die opgespoord en vermoord werden door bendes, nadat rechters hadden bevolen om hun identiteit bekend te maken tijdens het proces (UNHCR, p. 24-25). De regering heeft een aantal initiatieven genomen om het bendegeweld aan te pakken. Het Plan El Salvador Segura (PEES), aangenomen in 2015, werd opgesteld onder de auspiciën van de National Council on Citizen Security and Co-existence en wordt beschouwd als een positieve stap. Het plan focust op de meest gewelddadige en bende-geaffecteerde gemeenten in El Salvador en heeft tot doel de preventie van geweld, vervolging van daders, bescherming van slachtoffers van het geweld en de versterking van de instellingen (UN Human Rights Council, "*Report of the Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions on her mission to El Salvador*", 2018, p. 11).

Anderzijds hebben speciale elite-eenheden van de politie en het leger verregaande bevoegdheden gekregen om het bendegeweld in te dijken wat volgens een aantal rapporten heeft geresulteerd in gevallen van buitengerechtelijke executies en foltering door de ordediensten. Het door de politie en leger gepleegde geweld heeft ook geleid tot gedwongen ontheemding (COI Focus, p. 10). Tevens zijn politieagenten en militairen nu ook het doelwit van bendegeweld geworden (Special Rapporteur, p. 13).

De corruptie binnen de veiligheidsdiensten en het rechtsbestel draagt bij aan een hoge mate van straffeloosheid in El Salvador en er is een grote verwevenheid tussen de bendes, politie en gerecht waardoor klachten bij de politie tegen afpersing door bendes vaak teruggekoppeld worden naar de bendes wat dan tot nog ergere repercussies leidt. Het rechtsbestel wordt als inefficiënt en vatbaar voor corruptie beschouwd in El Salvador. Dit neemt niet weg dat er arrestaties plaatsvinden van zowel bendeleden als politieagenten en militairen die zich schuldig gemaakt hebben aan moord of verantwoordelijk worden geacht voor verdwijningen. In september 2017 zaten 17.614 (voormalige) bendeleden in de gevangenis (46% van de gevangenispopulatie), hetgeen minstens één derde is van het aantal bendeleden in El Salvador (United States Departement of State, Country Reports on Human Rights Practices for 2018, El Salvador p. 3-5).

Verder is de Policia Nacional Civil (PNC) aanwezig in alle 262 gemeenten in El Salvador en het Openbaar Ministerie (Fiscalia General de la Republica (FGR)) heeft minstens 1 districts bureau per departement in El Salvador maar gaat gebukt onder een zeer hoge werklust in het onderzoek van moordzaken. Er zijn tevens een aantal overheidsinstellingen die er op gericht zijn kwetsbare groepen in de samenleving te ondersteunen. Zo ondersteunt het Oficina Local de Atencion a Victimas (OLAV), gecreëerd onder het Plan El Salvador Seguro, in 10 departementen slachtoffers van misdaden op juridisch, psychologisch en sociaal vlak en is het ook aanwezig in het terugkeer centrum dat specifiek is opgericht voor de terugkeer van migranten uit de VS. Tenslotte is er ook een Centro de Atencion a la Ninez, Adolescencia y Familia (CANAF), een programma dat gezondheids- en sociale diensten biedt aan teruggekeerde kinderen en families, weliswaar met een beperkte capaciteit. Ook voor voormalige bendeleden bestaat er een programma Yo Cambio (Ik verander) dat zich richt op bendeleden in gevangenschappen maar kampt met budgettaire problemen (Human Rights Watch, "*Deported to Danger. Unites States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*", 2020, p. 7-10).

6.4. Waar de bestreden beslissingen zich niet uitspreken over de mate waarin doeltreffende bescherming door de overheid tegen vervolging of ernstige schade vanwege georganiseerde misdaadbendes zoals MS 13 voorhanden is, stelt verwerende partij ter terechtzitting dat bij het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming uit El Salvador er van uit gegaan wordt dat er onvoldoende bescherming door de overheid tegen bendes voorhanden is.

Verzoekers delen dat standpunt, en verwijzen naar de UNHCR Guidelines en de COI Focus « *Situation sécuritaire* » van 2019 waarin wordt gesteld dat "*Plusieurs sources concluent à une protection inefficace de l'Etat, en raison de l'inefficacité et de la corruption de l'appareil judiciaire, favorisant un développement massif du secteur de la sécurité privée*" (p. 11).

De Raad neemt wat betreft El Salvador een genuanceerd standpunt in over de beschikbaarheid van overheidsbescherming tegen niet-overheidsactoren van vervolging of ernstige schade.

Uit de voorgaande analyse blijkt dat het Salvadoraanse staatsapparaat, inclusief justitie en de veiligheidsdiensten, verzwakt en fragiel is. Het staatsapparaat wordt ondermijnd door corruptie en gebrek aan middelen. Niettemin worden er ook in de strijd tegen de bendes maatregelen genomen en worden zowel bendeleden als niet-bendeleden ook gerechtelijk vervolgd en veroordeeld. Voor zover uit de landeninformatie kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is, kan evenwel ook niet besloten worden dat El Salvador als een “*failed state*” kan beschouwd worden of dat overheidsbescherming tegen bendes totaal afwezig zou zijn. Dit hangt af van de individuele omstandigheden van de zaak. De verzoekers moeten bijgevolg aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is. De Raad benadrukt evenwel dat in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador en rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers, de bewijsstandaard die vereist is om het vermoeden van bescherming door actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet te weerleggen, laag moet worden gezet.

6.5. *In casu* stelt de Raad vast dat verzoekers niet aantonen dat de Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen beiden tegen de overheid met betrekking tot de door hen ingeroepen problemen met familieleden die betrokken zijn bij de georganiseerde misdaad en een van de leiders van MS-13, noch dat zij geen toegang zouden hebben tot overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt uit hun verklaringen over de door hen ingeroepen bedreigingen en de stappen die door het gerechtelijk apparaat zijn genomen tegen familieleden die betrokken zijn bij georganiseerde misdaad en de bende MS-13 en de daarover beschikbare informatie.

Volgens hun verklaringen is verzoekster de halfzus van een bekende bendeleider van MS 13 in El Salvador die gekend staat als El Barney, die betrokken is geweest bij een groot aantal moorden. Ook haar vader, een ex-kolonel in het leger was betrokken in criminele activiteiten en ook haar volle broer J.A. is actief in de georganiseerde misdaad in El Salvador. Voorts is haar andere halfbroer, M.A.B.C., broer van El Barney, ook betrokken in de georganiseerde misdaad in El Salvador. Het huis waarin verzoekers woonden voor hun vertrek was oorspronkelijk voor de helft de eigendom van verzoekster, maar nadat haar vader zijn deel schonk aan verzoekster, is het huis haar volle eigendom. Toen verzoeksters vader en broer J.A. op 29 april 2018 gearresteerd werden wegens hun betrokkenheid bij drugshandel kon haar vader later vrij komen onder voorwaarden om gezondheidsredenen. Om ook de voorwaardelijke vrijlating van haar broer J.A. te bekomen moest hij familiebanden aantonen en een vast adres. Haar broer J.A. contacteerde verzoekster met de vraag om de verkoopakte van het huis te geven en een blanco formulier te ondertekenen, wat zij weigerde. Verzoeksters vader overleed op 2 maart 2019. Na de wake voor haar vader werden verzoekers benaderd door twee gewapende mannen die El Barney vernoemden en haar verzochten het huis te ontruimen aangezien El Barney vond dat het hem toebehoorde. Zij voelden zich bedreigd en besloten het land te verlaten wat ze deden op 6 maart 2019. Na hun aankomst in België bleef verzoeksters moeder in het huis wonen. Zij vernam dat de bewaker bezoek had gekregen van enkele mannen die naar verzoekers vroegen. Verzoekers moeder en haar nicht hebben ondertussen ook een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Verzoekers vrezen dat hun hele gezin zal gedood worden door El Barney zodat hij het huis zou kunnen erven en de rest van het patrimonium van verzoeksters vader.

Zowel met betrekking tot de weigering om mee te werken aan de voorlopige invrijheidsstelling van J.A. als met betrekking tot de beweerdte vrees voor El Barney omwille van de erfenis van verzoeksters vader blijkt nergens uit hun verklaringen dat zij een poging hebben ondernomen om overheidsbescherming te krijgen. Verzoekers tonen ook niet aan dat met betrekking tot hun problemen met hun familieleden geen doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming beschikbaar is en dat zij er geen toegang toe kunnen krijgen.

Internationale bescherming kan slechts worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming. Verzoekers moeten daarbij aannemelijk maken dat zij alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput, wat *in casu* niet het geval is.

Uit hun verklaringen en de door hen neergelegde documenten blijkt immers dat verschillende familieleden van verzoekster strafrechtelijk worden vervolgd door de Salvadoraanse justitie. Zo werden verzoeksters vader en broer J.A. in 2018 gearresteerd in de Operatie Nexos-Narcos, waarin ook leden

van de politie, voormalige voetballeiders en een voormalige burgemeester werden aangehouden (zie administratief dossier, stuk 3.5. *“Vrijlating geweigerd voor broer van “El Barney”, 9 januari 2019*) op beschuldiging van het leiden van een organisatie die actief is in drugshandel. Volgens dit artikel heeft deze organisatie vertakkingen in Colombia, Costa Rica en Guatemala en liep het onderzoek sinds 2016 en verklaarde het openbaar ministerie dat ze getuigenissen hadden van onderzoekers die als klanten waren geïnfilteerd.

Ook de broer van El Barney, M.A.B.C. (zie stuk verzoekschrift, stuk A. 4, *“Structuur onder leiding van Reyes bewoog miljoenen in illegale operaties: broer van MS-13 leider “El Barney” maakt deel uit van het netwerk”, 10 januari 2020*), werd in januari 2020 gearresteerd op beschuldiging van witwassen van gelden, verduistering en fraude. Volgens dit door verzoekers neergelegde artikel maakte M.A.B.C. deel uit van een organisatie rond een voormalig voorzitter van het Parlement, Reyes Morales. Ook El Barney wordt nog steeds gezocht, onder meer door de Verenigde Staten en is sinds 2013 voortvluchtig. Daaruit blijkt dat ingeval van verzoeksters familie er wel degelijk gerechtelijke stappen zijn ondernomen en dat belangrijke familieleden zijn opgepakt.

Daaruit volgt dat, in tegenstelling tot wat beide partijen ter terechtzitting stellen, ondanks het gebrekkige justitieel en politieel apparaat, in het geval van verzoekers familie wel degelijk werd opgetreden door justitie. Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om bescherming vanwege de overheid te bekomen toen zij zich bedreigd voelden door J.A., noch door El Barney. Gezien de gerechtelijke stappen die zijn ondernomen tegen haar broer J.A.; haar vader en M.A.B.C., de broer van El Barney die tot de organisatiestructuur van El Barney behoort, kan evenwel aangenomen worden dat de Salvadoraanse justitie bescherming kan en wil bieden aan verzoekers, mochten zij concrete en reële bedreigingen ontvangen van El Barney of van verzoeksters broer J.A..

In dit verband moet herhaald worden dat de bescherming door de overheid doeltreffend en van niet tijdelijke aard moet zijn. Evenwel betekent dit niet dat de bescherming door de overheid absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in.

Ook de door verzoekers bij aanvullende nota neergelegde artikels van de Washington Post van 5 september 2020 en het artikel uit Courrier international van 8 september 2020 die beiden verwijzen naar een artikel gepubliceerd in de krant El Faro, hetwelk niet wordt toegevoegd, leiden niet tot een ander besluit. In beide artikelen wordt bericht over geheime onderhandelingen die door president Bukele werden gevoerd met MS-13 waarbij een vermindering van de dodentol wordt betracht in ruil voor een versoepeling van detentie-omstandigheden voor de bendeleden en steun voor de partij van de president in de verkiezingen in 2011. Voor zover verzoekers stellen dat deze persartikelen aantonen dat de regering geheime besprekingen voerde met MS-13, blijkt uit de landeninformatie dat ook in het verleden onderhandelingen werden gevoerd tussen de regering en bendes waarbij versoepelingen van het gevangenisregime en politieke steun de inzet waren (UNHCR Eligibility Guidelines, p. 5). Deze persartikelen doen evenwel geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat de Salvadoraanse justitie de genoemde familieleden van verzoekers heeft vervolgd en aangehouden, noch blijkt hieruit dat verzoekers' familieleden bij deze onderhandelingen betrokken waren of hierdoor niet langer vervolgd of gezocht zouden worden door justitie. Bovendien wordt ook in het artikel in de Washington Post vermeld dat de procureur-generaal een onderzoek heeft ingesteld naar deze onderhandelingen. Het uittreksel van een beslissing van verwerende partij waarbij aan een onderdaan van El Salvador subsidiaire bescherming werd toegekend vermeldt de afwezigheid van overheidsbescherming maar geeft verder geen enkele toelichting over de individuele omstandigheden van de betrokkene zodat hieruit geen relevante conclusies voor de beoordeling van verzoekers nood aan bescherming kunnen getrokken worden. Verzoekers tonen niet aan dat zij geen toegang tot overheidsbescherming hebben in de zin van artikel 48/5 § 1 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekers niet aantonen dat zij, gezien hun profiel en de gerechtelijke stappen die reeds zijn ondernomen tegen verschillende familieleden en geleid hebben tot hun arrestatie, geen toegang zouden hebben tot doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in El Salvador, noch aantonen dat zij hiertoe enige poging hebben ondernomen.

Aangezien, in hun individuele omstandigheden niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet-overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin

van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan het beschermingsverzoek niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is een verder onderzoek van het beroep in het licht van artikel 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk wat betreft de beweerdelijke bedreigingen door El Barney en verzoeksters broer J.A..

7. Beoordeling van de overige vluchtmotieven van verzoekers

7.1. Verzoekers roepen een vrees voor vervolging in omwille van het behoren tot de specifieke sociale groep gedefinieerd als 'returnees' die in het buitenland verbleven hebben of ouders van rekruteerbare pubers.

Artikel 48/3 § 4, d) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“d) een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :
- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en
- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd”.

Hieruit volgt dat twee voorwaarden cumulatief vervuld moeten zijn om als een specifieke sociale groep te worden beschouwd: het hebben van een aangeboren kenmerk of een gemeenschappelijke achtergrond die niet kan gewijzigd worden en een eigen identiteit hebben in het betrokken land omdat de groep in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Hoewel de bewoordingen van de Vreemdelingenwet afwijken van de bepaling in de Kwalificatierichtlijn wijst de Raad er op dat deze formulering werd ingevoerd op grond van de Kwalificatierichtlijn aangenomen in 2004, en dat het Hof van Justitie in het arrest “*X, Y en Z tegen Minister voor Immigratie en Asiel*” heeft geoordeeld dat een groep geacht wordt een “*specifieke sociale groep*” te vormen als aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 10, lid 1, d) van Richtlijn 2004/83/EG is voldaan (HvJ, gevoegde zaken C-199/12 tot en met C-201/12, *Minister voor Immigratie en Asiel tegen X, Y en Z*, arrest van 7 november 2013, punt 45).

De Raad stelt evenwel vast dat voor zover verzoekers doen gelden dat zij behoren tot de specifieke sociale groep die omschreven wordt als ouders van pubers op rekruteerbare leeftijd en als 'returnees', zij in geen van deze hypothesen aan de cumulatieve voorwaarden vereist door de rechtspraak van het Hof van Justitie voldoen. Er kan niet ingezien worden hoe verzoekers een eigen identiteit zouden hebben die in de directe omgeving als afwijkend zou worden beschouwd als terugkeerders of als ouders van twee puberzonen, nu zij voor hun vertrek in een residentiële wijk woonden en daar geen problemen hadden met bendes en zij ook geen gewag maken van rekruteringspogingen ten aanzien van hun zonen, noch aantonen waarom dergelijk risico in hun geval zou bestaan in geval van terugkeer.

Uit het voorgaande volgt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij behoren tot een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3 § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

7.2. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoekers niet aantonen dat in hun individuele omstandigheden geen overheidsbescherming beschikbaar is, zodat hun vrees vanwege hun problemen met El Barney omwille van de erfenis van verzoeksters vader of de problemen met haar broer omwille van het weigeren mee te werken aan diens voorlopige invrijheidsstelling geen verder onderzoek behoeven onder artikel 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

7.3. Verzoekers voeren in het verzoekschrift evenwel ook aan dat zij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet lopen in hun hoedanigheid als 'returnees', wat als dusdanig geen betrekking heeft op hun problemen met El Barney of verzoeksters broer J.A..

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op “*situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 32).

Dit artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en moet dan ook geïnterpreteerd worden in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het EHRM hanteert een aantal algemene principes over de toepassing van artikel 3 van het EVRM in asielzaken (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, *J.K. e.a. v. Zweden*, §§ 79-81). Zo stelt het Hof dat de gevreesde feiten ernstig en zwaarwichtig moeten. De mishandeling moet een minimumniveau van ernst moet bereiken om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen. De beoordeling hiervan is relatief en hangt af van de omstandigheden van de zaak (EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, *F.G. e.a. v. Zweden*, §§ 111-112). Gezien het absolute karakter van artikel 3 van het EVRM, heeft het toepassing niet alleen wanneer het gevaar uitgaat van nationale autoriteiten maar ook wanneer het uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot de nationale autoriteiten (EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94, *H.L.R. v Frankrijk*, §§ 43-44). Ook in dit laatste geval moet het risico reëel zijn en moet er aangetoond worden dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn om het risico te voorkomen door passende bescherming te bieden (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, *J.K. e.a. v. Zweden*, § 80).

In het kader van artikel 3 van het EVRM, moeten de voorzienbare gevolgen van verwijdering van een persoon naar het land van bestemming worden onderzocht. Hier worden de persoonlijke omstandigheden van het betrokken individu in ogenschouw genomen alsmede de algemene omstandigheden en situatie in dat land. De loutere mogelijkheid van slechte behandelingen wegens een instabiele situatie in een land leidt op zich niet tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM. De beoordeling of er sprake is van een reëel risico moet gebeuren op basis van alle relevante factoren die het risico op mishandeling kunnen verhogen. Waar individuele factoren afzonderlijk bekeken niet leiden tot het vaststellen van een reëel risico, kunnen deze individuele factoren wanneer ze cumulatief worden beoordeeld en overwogen in het licht van een situatie van algemeen geweld aanleiding geven tot het vaststellen van een reëel risico (EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, *NA v. Verenigd Koninkrijk*, § 130). Indien de betrokken persoon behoort tot een groep die systematisch aan mishandeling wordt onderworpen, is het in beginsel niet noodzakelijk om bewijs van persoonlijke risicofactoren te overleggen (EHRM 28 februari 2008, *Saadi v. Italië*, § 132).

Wat hun hoedanigheid als 'returnees' betreft, stellen zij dat verwerende partij heeft nagelaten om de individuele situatie van verzoekers als "returnees" te onderzoeken en de algemene informatie hierover op de situatie van verzoekers *in concreto* toe te passen. Zij stellen dat zij behoren tot de groep van terugkeerders "at particular risk", dat hun situatie niet kan worden gelijkgesteld met die van Salvadoranen die niet migreerden of zelfs met de situatie voor hun vertrek omdat zij geen job meer zouden hebben, wat hen bijzonder kwetsbaar zou maken voor afpersing.

Zij verwijzen ter staving van hun stelling naar de "COI Focus Retour au pays des ressortissants" van 9 januari 2020; International Crisis Group (ICG), "Life Under Gang Rule in El Salvador", 26 december 2018, p. 14 en International Crisis Group (ICG), "El Salvador's Politics of Perpetual Violence", 19 december 2017, Latin America Report n° 64, p. 30; Internal Displacement Monitoring Center (IDMC), "Returning to El Salvador. Signs of an internal displacement crisis", september 2018 en HRW, "Deported to Danger. United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse".

Uit de landeninformatie blijkt dat terugkeerders kunnen gezien worden als potentiële doelwitten van afpersing omdat zij beschouwd worden als personen die, omwille van hun verblijf in het buitenland, over financiële middelen beschikken (COI Focus "Salvador. Retour au pays des ressortissants", 9 januari 2020, p. 20). Anderzijds blijkt ook uit de landeninformatie dat afpersing als dusdanig een wijdverspreid fenomeen is in El Salvador dat de hele bevolking treft, ook mensen zonder migratie-achtergrond.

De situatie van terugkeerders naar El Salvador wordt beïnvloed door verschillende factoren, zoals met name de duur van het verblijf in het buitenland, het land waar men verbleven heeft en of men al voor het vertrek problemen had met bendes.

Ook moet er op gewezen worden dat het overgrote deel van terugkeerders naar El Salvador nog steeds mensen betreft die in Noord-of Centraal Amerika verbleven hebben en dat de terugkeer cijfers vanuit Europa marginaal blijven. Onderzoek naar terugkeerders werd dan ook voornamelijk gevoerd naar personen die vanuit Noord-of Centraal Amerika terugkeerden. Dit is ook het geval voor het door verzoekers neergelegde Human Rights Watch Report van Februari 2020 en het IDMC rapport van

september 2018 dat specifiek handelt over de situatie van mensen die naar Noord- en Centraal Amerikaanse Staten waren gedeporteerd vanuit Mexico en de VS.

Uit deze landeninformatie blijkt dat terugkeerders uit de VS vaak gestigmatiseerd worden en in de kijker kunnen lopen omwille van tatoos of het feit dat ze Spaans met een accent spreken omwille van hun lange verblijf in de VS. De mate waarin personen als terugkeerders zichtbaar en identificeerbaar zijn, heeft dus ook een invloed op de mate waarin zij een risico lopen omdat zij zouden kunnen gepercipieerd worden als personen die financiële middelen hebben na hun verblijf in het buitenland.

De problemen en bedreigingen waarmee terugkeerders kunnen geconfronteerd worden vanwege de bendes zijn divers. Een aantal bronnen maken melding van terugkeerders die vermoord werden en noemen daarbij vooral jonge mensen, mannen tussen 13 en 21 die een TPS status hadden in de VS, jonge meisjes en LGBTI-personen, in het bijzonder transgender vrouwen als groepen die een bijzonder risico lopen. Afpersing van terugkeerders omdat zij gepercipieerd worden als personen met geld, komt veelvuldig voor en is ook nauw verbonden met de territoriale controle die de bendes hebben over hun wijken en waardoor zij weten wie in het buitenland heeft gewerkt en geld heeft overgeschreven (COI Focus, p. 13). Terugkeerders kunnen ook gedwongen worden om te verhuizen naar een andere stad dan hun geboortestad en velen re-migreren na verloop van tijd. Terugkeerders uit de VS werden in de periode 1992-2000 traditioneel ook gezien als potentiële criminelen. Volgens IOM hadden in 2015 93% van de terugkeerders geen strafblad, maar worden zij toch vaak geassocieerd met criminaliteit omdat de VS illegaliteit bestraft. Terugkeerders kunnen, omwille van een tatoe, een bepaalde kledingstijl, of manier van praten, voor benedeled worden aanzien en aangevallen worden door politie of leden van andere bendes. Tenslotte kunnen Salvadoranen die terugkeren en het economisch moeilijk hebben bijzonder kwetsbaar zijn voor recrutering door bendes om deel te nemen aan criminele activiteiten. Vooral jongeren zijn een geliefkoosd doelwit voor de bendes (COI Focus, p. 19).

7.4. Uit het voorgaande blijkt dat op basis van de landeninformatie die voorligt niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer risico op vervolging loopt, dan wel een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerders bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Voor zover verzoekers verwerende partij een niet-correcte lezing van de COI Focus verwijten omdat zes van de geciteerde bronnen stellen dat een terugkeer naar El Salvador een "*verergerende factor*" is en één bron stelt over geen informatie te beschikken over zulks verhoogd risico, wijst de Raad er op dat ook de drie bronnen die melden dat terugkeerders een potentiële bron voor afpersing zijn tegelijk stellen dat personen die terugkeren zich in fundamenteel dezelfde omstandigheden bevinden als de Salvadoranen die nooit migreerden (de vertegenwoordigsters van de directie van SSPAS, de vertegenwoordigster van Crisostal en de onderzoeker van UCA, COI Focus, p. 20) en dat in de COI focus en in de bestreden beslissingen erkend wordt dat het verblijf in het buitenland tot afpersing kan leiden, zodat hieruit niet blijkt dat de verwerende partij een verkeerde lezing maakt van de COI Focus.

Voor zover verzoekers betogen dat hun situatie moet beoordeeld worden als terugkeerders die "*at particular*" risk zouden zijn en daarbij verwijzen naar de redenen waarom zij El Salvador hebben verlaten, heeft de Raad hierboven reeds vastgesteld dat zij niet hebben aangetoond dat zij geen bescherming vanwege de overheid kunnen krijgen.

Waar verzoekers betogen dat zij in geval van terugkeer snel zouden geïdentificeerd worden als terugkerende migranten en geen job zouden hebben, wat hen bijzonder kwetsbaar zou maken voor afpersing, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers, afgezien van hun beweerde problemen met EL Barney, geen gewag hebben gemaakt van problemen met bendes in de buurt waar zij woonden. Zij verklaren dat zij in een huis woonden in een kolonie met bewaking (notities verzoekster, p. 5) en dat het daar rustig was en er geen bendes waren in de kolonie. Verder verklaren beide verzoekers steeds

gewerkt te hebben maar wordt nergens gewag gemaakt van het feit dat zij financieel zouden afgeperst zijn. Zij behoorden al tot de betere middenklasse, zodat het loutere feit terug te keren uit het buitenland niet tot een verhoogd risico kan leiden dat zij als financieel vermogender zouden worden beschouwd als voorheen. Verder kan de duur van hun verblijf in België niet tot de conclusie leiden dat zij hierdoor als terugkeerders meer zichtbaar zouden zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat zij bepaalde gewoontes of een accent zouden overgenomen hebben waardoor zij identificeerbaar zouden zijn. Het risico op beroving of afpersing van verzoekers verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen in het algemeen aan blootgesteld worden. De loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met beroving of afpersing bij terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing te kunnen worden aangemerkt.

De Raad besluit dat verzoekers nalaten om, *in concreto* aannemelijk te maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

7.5. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

8. Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt evenwel uit de beschikbare landeninformatie dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt.

Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus, p. 11-19; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus Situation Sécuritaire, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek, moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Ook de door verzoekers aangebrachte landeninformatie kan niet tot een andere conclusie leiden. De Raad stelt vast dat de door verzoekers geciteerde bronnen (COI Focus, *El Salvador. Situation securitaire*, International Crisis Group, *El Salvador's Politics of Perpetual Violence*; Human Rights Watch (HRW), *El Salvador - Events of 2018*; Overseas Security Advisory Council (OSAC), *El Salvador - 2019 Crime and Safety Report*, 25 april 2019) allen in dezelfde lijn liggen van dan wel dezelfde bronnen zijn waarop de verwerende partij de bestreden beslissingen heeft gebaseerd en vooral betrekking hebben op de hoge moordcijfers in El Salvador en aldus niet aantonen dat er sprake is van willekeurig geweld in de zin van de jurisprudentie van het Hof van Justitie.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUITEN DE VERENIGDE KAMERS VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken, in openbare terechtzitting van vijf november tweeduizend twintig door de Verenigde Kamers van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen, die was samengesteld als volgt:

dhr. S. BODART,
mevr. M. -C. GOETHALS,
dhr. G. De GUCHTENEERE,
dhr. O. ROISIN,
mevr. M. MAES,
dhr. K. POLLET,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

eerste voorzitter,
kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De eerste voorzitter,

S. BODART